

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 28C/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222200915
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Szántaiová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2025:2222200915.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom JUDr. Martou Szántaiovou v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/X, XXX XX D., zastúpeného Dentons Europe CS LLP konajúca prostredníctvom Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka, so sídlom Bottova 2A, 811 09 Bratislava, IČO: 36 861 391, proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00 166 481, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5000 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5000 eur od 06.12.2021 do zaplattenia, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23,36 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 21.03.2022 domáhal, aby súd uložil žalovanej uhradiť náhradu škody v sume 34 257 eur, z ktorej sumy predstavuje nemajetková ujma sumu 31 150 eur a náhrada trov obhajoby sumu 3107 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 06.12.2021 do zaplattenia, ktorá mu mala byť spôsobená nezákonným uznesením E. F. G. H. I.: E./X-XXX-XX-XXXX zo dňa 09.04.2019 (ďalej len Uznesenie o vznesení obvinenia). V danom prípade sa jedná o nárok vyplývajúci z § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov.

2. Súd rozsudkom č.k. 28C/43/2022-247 zo dňa 28.09.2023 rozhodol tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy 5000 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5000 eur od 06.12.2021 do zaplattenia, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23,36 %. Na základe odvolaní oboch strán sporu Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 11Co/25/2024-318 zo dňa 21.08.2024 rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa zamietnutia žaloby o zaplattenie škody vo výške 3107 eur titulom trov obhajoby potvrdil a vo zvyšnej časti (v časti o zaplattenie nemajetkovej ujmy) a vo výroku o náhrade trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.10.2024.

Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozhodnutí po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobca preukázal vznik nemajetkovej ujmy, avšak v ďalšom konaní je potrebné vykonať dokazovanie a riadne zistiť skutkový stav o následkoch, prípadne zhoršení už skôr vzniknutých následkov nezákonného trestného stíhania na život žalobcu a tieto posúdiť a rozhodnúť o primeranom a spravodlivom odškodnení žalobcu.

3. Z uvedeného dôvodu sa súd v ďalšom konaní bude zaoberať intenzitou zásahov predmetného nezákonného trestného stíhania do života žalobcu, do jeho osobnej integrity a v akom rozsahu tieto zásahy u neho vyvolali zhoršenie či zmeny v jednotlivých oblastiach života, pričom intenzita zásahov priamo ovplyvňuje výšku spravodlivého zadošťučinenia.

4. Podanú žalobu odôvodňuje žalobca tým, že trestné stíhanie žalobcu závažne zasiahlo do zdravia, rodinného, pracovného a spoločenského života žalobcu a do jeho dobrej povesti. Protiprávnym postupom žalovaného vznikla žalobcovi nemajetková ujma, pričom žalobca sa vzhľadom na nezákonný charakter, povahu trestnej veci a následky spôsobené trestným stíhaním na zdraví, následky v súkromnom a rodinnom živote, pracovnom a spoločenskom uplatnení, domáha zaplataenia náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá predstavuje 31 150 eur.

V trestnom konaní vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, Odbor kriminálnej polície, D. pod ČVS: A./X-XXX-XX-XXXX J. dňa 15. 5. 2018 vznesené obvinenie trom osobám žalobcovi, jeho synovi F. B. a C. K. za pokračovací prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) TZ pre viacero skutkov, ktoré sa mali týkať údajného sústavného a opakovaného verejného prezentovania lživých a zavádzajúcich tvrdení o korupcii osôb B. C. B., B. L. G. a B. F. B. (ďalej len „1/ uznesenie o vznesení obvinenia“). Žalobca bol dokonca dňa 15. 5. 2018 zadržaný, pričom vyšetrovateľ podal podnet na podanie návrhu na vzatie obvineného do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. b) a písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. TP, tzn. navrhoval podanie návrhu na vzatie žalobcu do kolúznej a preventívnej väzby. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín dospel k záveru, že podnet vyšetrovateľa na podanie návrhu na vzatie žalobcu do väzby nie je dôvodný a príkazom rozhodol o jeho prepustení zo zadržania. Na základe sťažnosti žalobcu a jeho syna F. B. prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda rozhodol uznesením zo dňa 12. 9. 2018, sp. zn. 2 Pv 382/18/2201-6 tak, že vyhovel týmto sťažnostiam a zrušil 1/ uznesenie o vznesení obvinenia v časti, ktorou bolo vznesené obvinenie žalobcovi a F. B. z dôvodu, že je nepreskúmateľné a teda nezákonné, vzhľadom na to, že skutkové vety boli nepreskúmateľné, išlo o zovšeobecnenia tvrdení obvinených a absentovali dôkazy potrebné na vydanie 1/ uznesenia o vznesení obvinenia (ďalej len „uznesenie o zrušení obvinenia“). Napriek skutočnosti, že prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda explicitne konštatoval v uznesení o zrušení obvinenia nezákonnosť rozhodnutia, ktorým bolo vznesené obvinenie žalobcovi, t. j. nezákonnosť 1/ uznesenia o vznesení obvinenia; bolo dňa 9. 4. 2019 v trestnom konaní vedenom Krajským riaditeľstvom Policajného zboru, Odbor kriminálnej polície, D. pod ČVS: E./X-XXX-XX-XXXX A. vznesené obvinenie žalobcovi, a to za pokračovací prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 TZ v súbehu s pokračovacím zločinom krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1. ods. 2 písm. b) TZ, za účasti na prečine ohovárania podľa § 373 ods. 1 TZ v súbehu so zločinom krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. b) TZ formou návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b) TZ (ďalej len „2/ uznesenie o vznesení obvinenia“). Žalobca bol týmto opätovne obvinený z dôvodu, že poukazoval na údajne nepravdivé skutočnosti o korupcii B. C. B., B. F. B. a B. L. G.. Je potrebné uviesť, že štyri z ôsmich skutkov, z ktorých bol žalobca obvinený v 2/ uznesení o vznesení obvinenia boli identické so skutkami, z ktorých bol obvinený už v 1/ uznesení o vznesení obvinenia zrušenom pre nezákonnosť. Proti 2/ uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca sťažnosť dňa 18. 4. 2019, o ktorej prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda rozhodol uznesením dňa 20. 5. 2019, sp. zn. 2 Pv 382/18/2201-37 tak, že sťažnosť zamietol ako nedôvodnú (ďalej len „uznesenie o zamietnutí sťažnosti“). Následne dňa 16. 2. 2021 prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda rozhodol uznesením, sp. zn. 2 Pv 382/18/2201-92 o zastavení trestného stíhania žalobcu vo všetkých ôsmich bodoch obvinenia, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci (ďalej len „uznesenie o zastavení trestného stíhania“). Vzhľadom na skutočnosť, že proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania nebola podaná sťažnosť, uznesenie o zastavení trestného stíhania sa stalo právoplatným. Z uznesenia o zastavení trestného stíhania vyplýva, že na základe získaných informácií a zadovážených dôkazov v predmetnom trestnom stíhaní, ako aj v ďalších trestných stíhaniach vedených proti žalobcovi ako aj B. C. B., nebol preukázaný základný znak objektívnej stránky stíhaných trestných činov a rovnako nebola preukázaná ani len subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu ohovárania, ani krivého obvinenia.

5. Žalobca svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v celkovej výške 31 150 eur odôvodnil v žalobe tak, že nemajetková ujma vznikla tým, že trestné stíhanie závažne zasiahlo do zdravia, rodinného, pracovného a spoločenského života žalobcu, pričom samotný vznik a aj výška sumy nemajetkovej ujmy vyplýva z (a) povahy trestnej veci, v ktorej bol žalobca obvinený a (b) následkov spôsobených trestným stíhaním v jeho súkromnom a spoločenskom uplatnení. Kontext celej trestnej veci má svoje korene už okolo roku 2000, kedy sa začalo úplne prvé trestné stíhanie žalobcu, v ktorom bol žalobca

následne aj odsúdený, pričom v tejto veci rozhodovala práve B. C. B.. Vývoj súčasných trestných stíhaní v nadväznosti na povolenia obnovy tohto konania v prospech žalobcu ukazujú, že žalobca sa stal obeťou korupčnej činnosti a mafiánskych praktík skupiny okolo B. C. B.. Tento zvrät udalostí a nezávislé vyšetrovanie a konanie v týchto početných veciach však prišiel až po prakticky 20 rokoch, počas ktorých to bol práve žalobca, kto bol vystavený viacerým trestným stíhaniam, dokonca jeho synovi F. B. bolo spolu s ním v predmetnej trestnej veci vznesené obvinenie. Po 20 rokoch dochádza k zastavovaniu, resp. odloženiu trestných stíhaní vedených voči žalobcovi, dokonca došlo k povoleniu obnovy konania vo veci, v ktorej bol žalobca odsúdený, a naopak boli začaté viaceré trestné stíhanie a vznesené obvinenia B. C. B. a ďalším osobám, ktoré sa mali podieľať na tejto trestnej činnosti. Druhou významnou skutočnosťou určujúcou charakter trestného stíhania žalobcu je medializácia celého tohto prípadu. Vzhľadom na to, že B. C. B. zastávala vysoké štátne funkcie, okrem sudkyne bola v čase začatia predmetného trestného stíhania štátnou tajomníčkou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a pôsobila aj v politike v rámci v tom čase vládnucej politickej strany SMER-SD. Výsledkom tohto bolo, že B. C. B. sa verejne prostredníctvom médií vyjadrovala k trestným stíhaniam, ako aj k osobe žalobcu, ktorého v médiách vykresľovala ako zločinca či mafiána, čím došlo k poškodeniu dobrého mena a povesti žalobcu. Obdobné vyjadrenia k osobe žalobcu prebrali aj ďalší najvyšší predstavitelia strany SMER-SD a vtedajší členovia vlády. Z uvedeného pre žalobcu vyplýva aj zvýšený tlak, náročnosť a sťaženie možností „brániť sa“ či už pred verejnosťou, ako aj pred orgánmi činným v trestnom konaní, keďže v pozícii poškodenej bola v týchto prípadoch osoba zastávajúca významné verejné funkcie, ktorá disponovala dôležitými kontaktmi a vplyvom v justícii, a ktorá bol v tom čase považovaná za nedotknuteľnú. Treťou dôležitou skutočnosťou je zlyhanie štátu.

Negatívne dopady trestného stíhania sú v celkovom narušení integrity osobnosti ako aj profesijného, súkromného a rodinného života. V tomto prípade malo trestné stíhanie vplyv aj na psychické zdravie žalobcu a dokonca aj na psychické zdravie jeho syna F. B., ktorému bolo vznesené obvinenie v inej trestnej veci. Spoločenské vnímanie žalobcu sa po tejto kauze výrazne zmenilo. Čo sa týka pracovného uplatnenia žalobca stratil podnikateľskú dôveryhodnosť, keď v dôsledku medializácie a verejného označovania za zločinca a mafiána bola poškodená jeho povesť a dobré meno v dôsledku čoho prišiel v čase jeho trestného stíhania o významnú časť klientov, aj vzhľadom na to, že podnikal v oblasti služieb a gastronómie. Z dôvodu, že sa stal pre svojich klientov nedôveryhodným, viacerí klienti odstúpili od zmlúv, čím mu začala vznikať vysoká škoda, v dôsledku čoho nestíhal platiť svoje záväzky voči banke a svojím obchodným partnerom. Aj z dôvodu medializácie celého trestného stíhania a z dôvodu vysokého postavenia B. C. B. vo verejných funkciách neustále čelil zo strany kolegov, obchodných partnerov, klientov ale aj priateľov otázkam ohľadom jeho trestného stíhania a musel vysvetľovať nedôvodnosť a nezákonnosť vznesenia obvinenia voči jeho osobe. Dokazovanie svojej nevinoty a obrana proti účelovým a vykonštruovaným trestným stíhaniam sa stali pre žalobcu každodennou realitou a prioritou, ktorá mu bránila venovať sa podnikaniu a iným veciam. V dôsledku uvedených skutočností sa žalobca dostal do finančných problémov. S cieľom podložiť a preukázať tvrdenia žalobcu ohľadom poškodenia jeho povesti a dobrého mena uviedol mená niektorých z klientov, ktorí zrušili prenájom podniku žalobcu, resp. odstúpili od zmluvy so žalobcom: klient C. C., trvalé bydlisko M. D., so svojou snúbenicou zrušili termín svadby, C. G. trvalé bydlisko D. D., so svojim snúbencom zrušili termín svadby, J. N., trvalé bydlisko D. zrušil spoločenskú akciu ktorá mala hostiť bývalých odchovancov detského mestečka H. a O. K., trvalé bydlisko D., so svojou snúbenicou zrušil termín svadby. Súčasne možno poukázať aj na spoločnosti, ktoré odriekli konanie firemných akcií v podniku žalobcu, a to napríklad N. M., L., L. M., M., M. L., M. a ďalšie. Okrem toho sa na webových portáloch objavovali recenzie vo vzťahu k podniku žalobcu, ktorými jednotlivci odrádzali od návštevy „mafiánskeho podniku“. Z časového hľadiska sa vyššie uvedené skutočnosti udiali krátko po tom, ako bol začaté trestné stíhanie voči žalobcovi, a to najmä po medializácii jeho trestného stíhania, keď sa B. C. B. vyjadrovala na osobu žalobcu, že je zločinec a mafián. Z dôvodu medializácie trestného stíhania a obvinenia žalobcu čelil výraznému odlivu klientov a zákazníkov podniku Fatima, nakoľko vyjadrenia B. C. B. sa považovali v tom čase za vierohodné. Okrem dopadov na pracovné a spoločenské uplatnenie, dobré meno a povesť žalobcu malo trestného stíhania a obvinenia vážne dopady aj na jeho rodinný život. V období po začatí predmetného trestného stíhania a jeho medializácii sa manželka žalobcu s ich maloletou dcérou odsťahovali k otcovi manželky N. P. na Pribinovu ulicu do Púchova, kde sa zdržiavali viac ako jeden a pól roka. V tomto čase žalobca nekomunikoval s manželkou ani sa nestretával s maloletou dcérou. Predmetné trestné stíhanie naštrbilo vzťahy žalobcu aj s jeho synom F. B., s ktorým sa viac ako rok nerozprávali. Narušené sú aj vzťahy žalobcu s jeho súrodencami, pričom k dnešnému dňu žalobca nekomunikuje s dvomi zo štyroch súrodencov. Trestné stíhanie, vznesenie obvinenia a následné podanie obžaloby na žalobcu ovplyvnilo aj život príslušníkov jeho rodiny. Syn žalobcu F. B. začal mať následkom týchto

udalostí problémy so psychickým zdravím a v čase od júla 2017 do júna 2018 navštevoval pravidelne psychiatrickú ambulanciu – C. Q. P., Duševné centrum s.r.o. - D. XXXX/XX, XXX XX R. S. K.. Jeho diagnóza bola stanovená ako „Depresívne epi. stredne ťažká“. Celú túto kauzu zle znášala aj manželka a maloletá dcéra žalobcu. Maloletej dcére žalobcu M. M. B. sa vysmievali deti v škole a musela čeliť viacerým útokom svojich spolužiakov z dôvodu, že jej otec bol v očiach verejnosti v dôsledku medializácie trestného stíhania považovaný za zločinca.

Príčinná súvislosť medzi nezákonným trestným stíhaním, resp. nezákonným uznesením o vznesení obvinenia v spojení s nezákonným uznesením o zamietnutí sťažnosti a nezákonným podaním obžaloby na jednej strane a negatívnymi následkami, ktoré malo toto nezákonné trestné stíhanie na súkromný a rodinný život, pracovné uplatnenie a zdravie žalobcu na strane druhej je jednoznačne preukázaná. V prípade ak by žalobcovi nebolo vznesené uznesenie o vznesení obvinenia (alebo by toto uznesenie o vznesení obvinenia bolo na základe podanej sťažnosti zrušené), resp. ak by nebola podaná obžaloba na žalobcu, žiaden z týchto následkov by nenastal alebo by nastal v oveľa menšom rozsahu – dobré meno a povesť žalobcu by boli zachované, jeho obchodné vzťahy by neboli narušené, keďže obchodní partneri, klienti a (potenciálni) zákazníci by nemuseli mať pochybnosti o jeho bezúhonnosti, žalobca by nebol vystavený nadmernému tlaku, represii zo strany orgánov činných v trestnom konaní a najvyšších štátnych funkcionárov a každodennému dokazovaniu svojej neviny, neboli by narušené jeho rodinné väzby a rovnako jeho rodina by nebola vystavená nálepke „rodiny kriminálnika“. uviesť nasledovnú časovú os:

K uplatnenej nemajetkovej ujme žalobca uviedol, že v skutkovo obdobnom prípade Krajský súd v Bratislave priznal žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 30 000 eur. Rovnako ako v citovanom prípade, žalobcovi do dnešného dňa nebolo poskytnuté ani len morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia, a to napriek tomu, že mnoho z nekalých korupčných praktík, na ktoré sa snažil žalobca poukazovať a bol za toto poukazovanie on sám trestne stíhaný, sa ukázalo pravdivými. Žalobca má za to, že v žalobe dostatočne jasne preukázal vysokú mieru intenzity závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo, následkov, ktoré mu vznikli v súkromnom, najmä rodinnom živote, rovnako aj v oblasti jeho podnikateľskej činnosti a celkový negatívny dopad nezákonného trestného stíhania a šikany zo strany orgánov verejnej moci na jeho osobu. Žalovaný posudzuje zákonom ohraničenú výšku náhrady nemajetkovej ujmy s odkazom na už zrušený zákon č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi (ďalej len „predchádzajúci zákon o odškodňovaní“). Odvoláva sa pri tom na to, že ZoZŠ odkazuje v § 17 ods. 4 práve na tento predpis. Vzhľadom na skutočnosť, že tento predpis bol v od 1. januára 2018 nahradený novým zákonom (zákon č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov), má žalobca za to, že ide len o legislatívnu nedôslednosť, v dôsledku ktorej nebol zmenený odkaz v zákone č. 514/2003 Z.z. tak, aby odkazoval na platný a účinný predpis. Táto nedôslednosť však nemôže byť dôvodom na to, aby sa nárok žalobcu posudzoval podľa neplatného a neúčinného predpisu. Keďže trestné stíhanie žalobcu bolo začaté až po nadobudnutí účinnosti zákona o obetiach TČ, má za to, že relevantný v tejto veci je práve tento zákon, nie neplatný a neúčinný predchádzajúci zákon o odškodňovaní, na ktorý sa odvoláva žalovaný. Okrem odkazu na relevantný zákon žalobca nesúhlasí ani s tvrdením žalovaného, že keďže si žalobca uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v maximálnej možnej výške (t. j. 50-násobok minimálnej mesačnej mzdy), tak vníma poškodenie svojej cti ako taký závažný následok ako smrť. Je pravdou, že ako predchádzajúci zákon o odškodňovaní, tak aj zákon o obetiach TČ stanovujú presnú výšku náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá má byť vyplatená obetiam trestných činov ak týmito bola spôsobená smrť, a rovnako aj výšku nemajetkovej ujmy, ktorá má byť vyplatená obetiam trestných činov obchodovania s ľuďmi, znásilnenia, sexuálneho násillia alebo sexuálneho zneužívania. Pri obetiach trestných činov, ktoré majú za následok smrť je to 50-násobok a pri ostatných vyššie uvedených je to 10-násobok. Avšak, vyššie uvedené tvrdenie žalovaného je podľa žalobcu účelové a zavádzajúce najmä z dôvodu, že odkaz na zákon o obetiach TČ plní v zákone č. 514/2003 Z.z. jednu jedinú funkciu, a to ohraničenie výšky nemajetkovej ujmy, ktorá môže byť žalobcovi priznaná. Žalovaný vo vyjadrení opakovane zľahčuje ujmu spôsobenú žalobcovi a snaží sa naznačiť, že negatívne zmeny v jeho súkromnom živote nie sú následkom nezákonného trestného stíhania a pochybenia štátnych orgánov. Uvádza napríklad, že „odšťahovanie sa manželky s dcérou svedčí o tom, že manželka k žalobcovi zrejme veľkú dôveru neprejavovala...“. Takéto tvrdenie považuje žalobca za neakceptovateľné. Sú to práve štátne orgány, ktoré majú byť garantom zákonnosti a nie je akceptovateľné, aby zodpovednosť za následky svojho zlyhania „prehadzovali“ na manželské nezhody. S bagatelizovaním nemajetkovej ujmy vzniknutej v dôsledku nezákonného trestného stíhania sa už v minulosti vysporiadal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Nejde teda o žalobcov pokus vykresliť sa ako akýsi „chudáčik“, ako vo svojom vyjadrení naznačuje žalovaný. Všetky tieto okolnosti spolu so skutočnosťami uvedenými v žalobe a vyššie v tomto

vyjadrení potvrdzujú, že pracovný, rodinný a spoločenský život žalobcu bol v dôsledku nezákonného trestného stíhania intenzívne a dlhodobo negatívne ovplyvnený. Dôležité je zohľadniť aj to, že stratenú dôveryhodnosť a poškodené dobré meno, žalobca nezíska ihneď naspäť, resp. možno už nikdy.

6. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe k výške uplatnenej nemajetkovej ujmy uviedla, že samotné konštatovanie porušenia práva je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ako to má na mysli § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. Preto nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vôbec neuznáva. Napriek tomu žalovaná preskúmala aj výšku požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, o ktorej žalobca tvrdí, že pri jej určení prihliadal na zákonné obmedzenie vyplývajúce z § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. Podľa citovaného ustanovenia výška nemajetkovej ujmy nemôže byť vyššia, ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu, kde sa odkazuje na zákon č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi v znení zákona č. 79/2008 Z. z. Podľa § 5 ods. 2 tohto zákona, ak bola trestným činom spôsobená smrť, suma odškodnenia je 50-násobkom minimálnej mzdy a morálna škoda spôsobená znásilnením alebo sexuálnym násilím sa odškodňuje 10-násobkom minimálnej mzdy. V roku 2019, keď bolo vydané nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia, bola minimálna mzda v sume 520 eur, v roku 2021, keď došlo k zastaveniu trestného stíhania, minimálna mzda predstavovala sumu 623 eur. Žalobca požaduje nemajetkovú ujmu vo výške 50-násobku minimálnej mzdy platnej na rok 2021, teda poškodenie svojej cti pokladá za taký vážny dôsledok, akým je smrť. Sumu 31 150 eur zdôvodňuje žalobca aj množstvom tvrdení, ktoré na výšku nemajetkovej ujmy nemajú vplyv, ale žalobca chce nimi vyvolať atmosféru potrebnú na zvýšenie náhrady nemajetkovej ujmy súdom. Žalovaná uvádza príklady. Žalobca uvádza početné trestné stíhania vedené proti jeho osobe, ale iba to jediné trestné stíhanie je relevantné v danom súdnom spore. Navyše, ako to sám uvádza žalobca, prípadné nemajetkové ujmy spôsobené inými trestnými stíhaniami si uplatňuje (či hodlá uplatniť) osobitne, preto na výšku náhrady v tejto sporovej veci, nemôžu mať absolútne žiaden vplyv a právny význam. Ďalej žalobca uvádza psychické problémy jeho syna F., ktorý však obvinený označeným uznesením o vznesení obvinenia nebol a jeho ujma nemôže byť predmetom tohto sporu, predmetom nemôže byť ani prípadná ujma dcéry. Odliv klientov a zákazníkov v podnikaní spôsobuje prípadnú materiálnu (majetkovú) škodu, nie škodu imateriálnu, ktorou nemajetková ujma je. Do nároku na náhradu nemajetkovej ujmy nemožno zahrnúť ušlý zisk. Odstahovanie sa manželky s dcérou M. M. svedčí o tom, že manželka k žalobcovi zrejme veľkú dôveru neprejavovala a to isté sa dá povedať o prerušenej komunikácii so synom F.. Ak dvaja so štyroch súrodencov dodnes nekomunikujú so žalobcom, ako to uvádza žalobca, tak to svedčí o iných dôvodoch narušenia vzťahov, ako je trestné stíhanie. Vzhľadom na uvedené žalovaná zastáva názor, že žalobca si uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške, ktorú nemožno rozumne akceptovať, a ak tvrdí v žalobe, že prihliadal na zákonné obmedzenia, tak iba formalisticky. Ak súd vôbec prizná nárok, potom výška nemôže prekročiť 10-násobok minimálnej mzdy.

Skúmanie nemajetkovej ujmy vo vzťahu k Druhému uzneseniu o obvinení znamená, že trestné stíhanie žalobcu trvalo od 9.4.2019, kedy dané uznesenie bolo vydané, až do 22.4.2021, kedy nadobudlo právoplatnosť uznesenie prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava sp. zn. 1Kpt 225/18/2200-38 z 22.4.2021, ktorým bola zamietnutá sťažnosť proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania. To znamená, že trestné stíhanie A. B., ktoré má relevanciu, trvalo len cca 2 roky, čo možno pokladať za krátku dobu trvania trestného stíhania, pre porovnanie napríklad s vecami, na ktoré poukazuje žalobca v bode 46 svojho vyjadrenia zo 16.9.2022, kde za 5 rokov trestného stíhania malo byť priznané odškodnenie nemajetkovej ujmy v sume 30.000 eur a za 4 roky trestného stíhania malo byť priznané odškodnenie v sume 26.555,14 eur. Trestné stíhanie žalobcu trvalo len polovicu obdobia oproti tomu, za ktoré mala byť priznaná v poradí druhá vyššie uvedená suma odškodnenia. Trestné stíhanie žalobcu sa viedlo pre zločin s trestnou sadzbou na tri roky až osem rokov, čo v zločinovej kategórii trestných činov patrí medzi najnižšie trestné sadzby upravené Trestným zákonom, preto strach z hrozby uloženia trestu je podstatne nižší, ako prežíva napríklad osoba, ktorá je trestne stíhaná pre zločiny alebo obzvlášť závažné zločiny s hornými hranicami trestných sadzieb na pätnásť rokov, dvadsať rokov, dvadsaťpäť rokov alebo doživotia. Nie je možné absolútne na dané rozhodnutia za daného stavu prihliadať len mechanickým porovnaním priznaných súm a iba vzhľadom na dĺžku vedenia trestných stíhaní. Trestné stíhanie žalobcu bolo vedené pre prečin ohovárania a zločin krivého obvinenia, ktoré svojou povahou nie sú trestnými činmi, ktoré by vzbudzovali vo verejnosti a povedomí spoločnosti pohoršenie a opovrhovanie a trestné stíhanie pre také skutky nemá z hľadiska dopadov na stíhanú osobu výrazne difamujúce dôsledky vážne poškodzujúce povesť tejto osoby, žalobca nebol v dotknutej trestnej veci vo výkone väzby, jeho zadržanie trvalo podľa spisovej dokumentácie niekoľko hodín, nie je

známe, aby proti nemu v priebehu trestného stíhania, z ktorého odvodzuje právny titul nároku, bolo iným spôsobom akokoľvek závažne zasahované do jeho základných ľudských práv a slobôd, prípad žalobcu nebol medializovaný, čo musí byť pri určení výšky náhrady zohľadnené, a porovnané s prípadmi, v ktorých súdy priznali podstatne nižšie sumy odškodnenia ako žiada žalobca a išlo pritom o medializované veci, kedy povest' trestne stíhanej osoby môže byť vážne narušená, dopady na podnikanie nemôžu byť obsiahnuté a zohľadňované v nemajetkovej ujme, ale jedine ušlom zisku, ušlých výnosoch a podobne, čo sú ale majetkové ujmy, ktoré by museli byť ako nároky osobitne uplatňované a preukazované, ujmy iných osôb ako žalobcu, ktoré neboli trestne stíhané a nesvedčí im právny titul nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, nemôžu byť pri určení výšky náhrady zohľadňované a tieto osoby nemajú ani právo si ich uplatňovať voči štátu samostatnými žiadosťami, respektíve žalobami, nemožnosť zohľadňovať v nemajetkovej ujme akékoľvek iné trestné veci žalobcu, ako dotknutú trestnú vec, z ktorej titulu si uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Žalovaná ďalej uviedla, že súhlasí s tvrdením žalobcu, že na jeho prípad sa má aplikovať zákon č. 274/2017 Z.z. a to podľa aktuálne správneho legislatívneho odkazu v § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., čo sa týka horného ohraničenia maximálnej nožnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. K uplatneným úrokom z omeškania žalovaná uviedla, že obsah daného záväzku nepozná v čase uplatnenia práva ani sám veriteľ, pričom ide o imateriálnu ujmu, ktorú tento mal osobne a vnútorne pociťovať a prežívať. Nie je potom možné prijať právne obhájitelný záver, že žalovaná ako dlžník a škodca nesplnila svoj, zatiaľ stále neurčitý záväzok, riadne a včas 6.12.2021.

7. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie a vo vyjadreniach v rámci odvolacieho konania uviedol, že trestné stíhanie žalobcu trvalo spolu 799 dní (od 15. mája 2018 do 19. septembra 2018 a potom od 9. apríla 2019 do 16. februára 2021). Okrem toho je dôležité poukázať aj na skutočnosť, že medzi 19. septembrom 2018 a 9. aprílom 2019 síce žalobca nebol formálne obvinený, avšak bolo zrejmé, že trestné stíhanie vo veci ďalej pokračuje. Žalobca tak denno-denne žil v strachu, že mu bude opätovne vznesené obvinenie, čo sa nakoniec aj stalo. Tento stav neistoty, do ktorého bol žalobca uvedený výlučne nezákonným konaním zo strany orgánov činných v trestnom konaní, by preto tiež mal byť zohľadnený pri výpočte celkovej výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Žalobca dal do pozornosti napríklad rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 20. apríla 2022, sp. zn. 24Co/79/2021. V predmetnej veci išlo o trestné stíhanie, ktoré trvalo 7 mesiacov. Žalobcovi bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 3 375 eur. Po rozpočítaní možno povedať, že priznaná nemajetková ujma sa rovná približne sume 15 eur za jeden deň nezárodného trestného stíhania. Tiež poukázal na rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 8. novembra 2022, sp. zn. 14C/37/2021, ktorým súd priznal synovi žalobcu, F. B., náhradu z titulu nemajetkovej ujmy, ktorá mu bola spôsobená nezákonným uznesením o vznesení obvinenia, pričom rovnakým uznesením bolo vznesené obvinenie aj žalobcovi (jedná sa o 1/ uznesenie o vznesení obvinenia). Tento rozsudok bol medzičasom potvrdený už aj Krajským súdom v Trenčíne, a to rozsudkom zo dňa 13. septembra 2023, sp. zn. 5Co/5/2023. Predmetný rozsudok teda nadobudol právoplatnosť dňa 20. septembra 2023 a rovnako tak už žalovaná strana aj uhradila výšku priznanej náhrady v prospech žalobcovho syna, F. B.. Trestné stíhanie žalobcovho syna trvalo približne 4 mesiace a následne nebol opätovne obvinený, na rozdiel od žalobcu. Dopady trestného stíhania na syna žalobcu, ktorý bol stíhaný po neporovnateľne kratšiu dobu, boli menej závažné ako na žalobcu, pričom súd ohodnotil jeho nemajetkovú ujmu sumou 2 500 eur. Po rozpočítaní na dni ide teda o sumu približne 21 eur za jeden deň. Práve suma približne 21 eur za jeden deň trestného stíhania by teda mohla slúžiť ako minimálna suma za deň vedenia trestného stíhania v kontexte vyčíslenia celkovej výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Teda, ak trestné stíhanie žalobcu trvalo spolu 799 dní, a minimálnym základom pre výpočet náhrady nemajetkovej ujmy by bola suma 21 eur za deň nezákonného trestného stíhania, dospejeme k minimálnej sume náhrady za nemajetkovú ujmu vo výške 16 779 eur (799 dní x 21 eur na deň). Prítom nejde ešte o zohľadnenie osobitných okolností žalobcovej osoby a jeho prípadu, kde došlo k výrazne horším zásahom ako v prípade jeho syna, F. B..

Ďalej žalobca uviedol, že nemajetková ujma vo sfére jeho psychického zdravia nie je obmedzená len na existenciu a prehĺbenie psychiatrických diagnóz, kvôli ktorým navštevuje psychiatra a užíva množstvo liekov. Ujma na psychickom zdraví žalobcu totiž spočíva aj v dlhodobom strese počas vedenia trestného stíhania, strachu o svoju budúcnosť, stavu neistoty, v ktorom sa žalobca nachádzal dlhé dva roky, počas ktorých nevedel, ako trestné stíhanie skončí, strachu o svojho syna, ktorý bol zo začiatku stíhaný spolu so žalobcom, a pod. Ďalej k rozporom vo výpovediach žalobcu, že údajne malo dôjsť k uvedeniu iných rokov, v ktorých sa stabilizovala podnikateľská situácia žalobcu v predmetnom konaní, a iných rokov v inom konaní o náhradu škody, ktoré sa týka inej trestnej veci, na ktoré poukázala žalovaná, uviedol, že si treba uvedomiť, že je viac ako 20 rokov prenasledovaný zo strany orgánov činných v trestnom konaní

a súdov, pričom sú mu opätovne vznášané obvinenia. Tieto obvinenia sú potom podkladom pre vedenie trestných stíhaní, z ktorých niektoré končia rýchlo, niektoré sa ťahajú mnoho rokov. Situácia žalobcu bola preto v posledných 20 rokoch nestabilná a neustále sa meniaci. Niektoré negatívne následky sa ukázu až s odstupom času, resp. až vtedy, keď sa žalobca pozrie na celú situáciu „z diaľky“. Preto sa mohlo stať, že pôvodne uviedol, že podnikateľská situácia sa stabilizovala v roku 2018, no následne, pri pohľade „z diaľky“ si uvedomil, že to bolo až neskôr.

K námietke žalovanej, že žalobcom uplatnená výška náhrady nemajetkovej ujmy vysoko prevyšuje zákonný limit stanovený v § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. uvádza, že toto tvrdenie nie je pravdivé, pretože žalobca zákonný limit rešpektuje a uplatnil si nárok vo výške 50 násobku minimálnej mzdy, ktorá bola v roku 2021 vo výške 623 eur.

8. Žalovaná v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie a v následných vyjadreniach uviedla k žalobcom predloženým lekárske správam týkajúcim sa psychického zdravia žalobcu, že v týchto správach je uvedené, že stres žalobcu súvisí s rokmi sa ťahajúcimi súdnymi pojednávaniami a spomienkami na väzenie, pričom možno len zopakovať, že v predmetnom trestnom stíhaní začatom 2. uznesením bolo konanie zastavené pred podaním obžaloby, teda sa na súde ani nepojednávalo a žalobca taktiež nebol v súvislosti s týmto trestným stíhaním ani vo výkone väzby ani vo výkone trestu odňatia slobody. Je preto toho názoru, že následok v podobe poškodenia psychického zdravia žalobcu nastal v súvislosti s inými trestnými konaniami, ktoré začali na základe iných uznesení o vznesení obvinenia ako 2. uznesenie, ktoré je právnym základom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v tomto konaní, teda nemajetková ujma spočívajúca v poškodení psychického zdravia žalobcu nevznikla ako následok 2. uznesenia o vznesení obvinenia, teda v tejto súvislosti absentuje príčinná súvislosť medzi 2. uznesením o vznesení obvinenia a nemajetkovou ujmu spočívajúcou v poškodení psychického zdravia žalobcu. Ďalej poukázala na skutočnosť, že žalobca si náhradu nemajetkovej ujmy vzniknutej z titulu iných uznesení o vznesení obvinenia (trestné stíhanie vedené na základe týchto uznesení sa prelína s trestným stíhaním vedeným na základe 2. uznesenia) uplatňuje na Okresnom súde v Trenčíne aj v ďalších konaniach sp. zn. 21C/27/2021 a sp. zn. 17C/1/2023, pričom rozsah a popis vzniknutej nemajetkovej ujmy v týchto konaniach je v podstate totožný ako v tomto konaní. Je minimálne dôvodná pochybnosť o časovej následnosti a tým aj príčinnej súvislosti medzi následkami uplatnenými si žalobcom ako nemajetková ujma vo vzťahu k nezákonným rozhodnutiam, na základe ktorých si túto nemajetkovú ujmu žalobca uplatňuje. V tejto súvislosti možno len spomenúť, že v konaní sp. zn. 21C/27/2021 (tu si žalobca uplatňoval nemajetkovú ujmu na základe uznesenia o vznesení obvinenia z 27. júla 2015) na pojednávaní konanom dňa 21. februára 2022 žalobca tvrdil, že dochádzalo v súvislosti s trestnými stíhaniami k rušeniu akcií v jeho podniku, pričom výslovne uviedol, že situácia v jeho podniku sa stabilizovala až v roku 2018, teda tento zlý stav a rušenie akcií nemohol byť v príčinnej súvislosti s 2. uznesením o vznesení obvinenia, ktoré bolo vydané dňa 9. apríla 2019. Rovnako na tomto pojednávaní žalobca uviedol, že manželka sa odsťahovala v rokoch 2014-2015, že syn sa v rovnakom období liečil na psychiatrii. Taktiež k jeho psychickému ochoreniu žalobca na tomto pojednávaní uviedol, že toto mu bolo diagnostikované približne 2 až 3 roky dozadu (teda niekedy v rokoch 2019-2020), pričom však týmto ochorením trpel už roky predtým, teda v období pred vydaním 2. uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré má zakladať nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy, pričom všetky tieto následky vznikli očividne v príčinnej súvislosti s inými trestnými konaniami a nie s konaním začatým na základe 2. uznesenia o vznesení obvinenia, čím nie je daná príčinná súvislosť s nezákonným rozhodnutím, na základe ktorého si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy vzniknutej v tomto konaní.

9. Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie strany sporu navrhli doplnenie dokazovania opätovným výsluchom žalobcu a výsluchmi svedkov: C. P., sestry žalobcu, C. B., manželky žalobcu a detí žalobcu: M. M. B. a F. B. navrhnutými žalobcom, výsluchom mjr. B. T. U. navrhnutým žalovanou. Žalobca tiež predložil lekárske správy, ktoré súd oboznámil na pojednávaní.

10. Po vykonanom dokazovaní súd zistil tento, pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav:

11. Voči žalobcovi bolo vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru, Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Trenčín, ČVS:ORP-298/2-VYS-TN-2018 zo dňa 15.05.2018 (ďalej len „1/ uznesenie o vznesení obvinenia“) za pokračovací prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) TZ v skupine s ďalšími dvoma obvinenými (č.l. 46 spisu). Dňa 15.05.2018 o 9:30 hod. bol žalobca zadržaný (č.l. 63 spisu) a na základe príkazu prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín

č.k. 2Pv 293/18/3309-21 bol žalobca dňa 15.05.2018 prepustený na slobodu (č.l. 64 spisu). Uznesením Okresnej prokuratúry Dunajská Streda sp. zn. 2 Pv 382/18/2201-6 zo dňa 12.09.2018 (č.l. 68 spisu) bolo vyhovelé sťažnosti žalobcu voči uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru, Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície Trenčín, ČVS: ORP-298/2-VYS-TN-2018 zo dňa 15.05.2018 a v časti, ktorou bolo týmto uznesením vznesené obvinenie voči žalobcovi, bolo toto uznesenie zrušené, pretože je nepreskúmateľné a nezákonné. Vyšetrovateľovi PZ bolo uložené vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Uznesením Krajského riaditeľstva PZ, ČVS: KRP-3/1-VYS-TN-2019 zo dňa 09.04.2019 (č.l. 76 spisu) (ďalej len „2/ uznesenie o vznesení obvinenia“) bolo začaté trestné stíhanie žalobcu za pokračovací prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 TZ v súbehu s pokračovacím zločinom krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1. ods. 2 písm. b) TZ, za účasť na prečine ohovárania podľa § 373 ods. 1 TZ v súbehu so zločinom krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. b) TZ formou návrhu podľa § 21 ods. 1 písm. b) TZ. Sťažnosť žalobcu proti predmetnému uzneseniu bola uznesením Okresnej prokuratúry Dunajská Streda o zamietnutí sťažnosti sp. zn. 2 Pv 382/18/2201-37 zo dňa 20.05.2019 (č.l. 90 spisu) zamietnutá ako nedôvodná.

Uznesením Okresnej prokuratúry Dunajská Streda o zastavení trestného stíhania sp. zn. 2 Pv 382/18/2201-92 zo dňa 16.02.2021 (č.l. 115 spisu) bolo trestné stíhanie voči žalobcovi pre pokračovací prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 TZ v súbehu s pokračovacím zločinom krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1. ods. 2 písm. b) TZ, za účasť na prečine ohovárania podľa § 373 ods. 1 TZ v súbehu so zločinom krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. b) TZ formou návrhu podľa § 21 ods. 1 písm. b) TZ zastavené, lebo skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

12. Žalobca si žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 13.06.2021 (č.l. 27 spisu) uplatnil náhradu škody vo výške 34 257 eur, ktorá mu bola spôsobená (ako to žalobca uvádza v odseku 3.7 žiadosti) uznesením Krajského riaditeľstva PZ, ČVS: KRP-3/1-VYS-TN-2019 zo dňa 09.04.2019 (2/ uznesenie o vznesení obvinenia), voči ktorému bola sťažnosť žalobcu zamietnutá a následne bolo trestné stíhanie voči žalobcovi uznesením Okresnej prokuratúry Dunajská Streda o zastavení trestného stíhania sp. zn. 2 Pv 382/18/2201-92 zo dňa 16.02.2021 zastavené dôvodiac, že skutky kladené za vinu nie sú trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Žalobca si uplatnil majetkovú škodu náhrady trov obhajoby vo výške 3107 eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 31 150 eur.

13. Žalovaná sa k žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vyjadrila odpoveďou zo dňa 06.12.2021 (č.l. 45 spisu), ktorou oznámila žalobcovi, že jeho nárok nebude ani čiastočne uspokojený. Majetkovú ujmu žalovaná považuje za ujmu, ktorá nie je v príčinnej súvislosti s uplatneným právnym titulom náhrady škody a nemajetkovú ujmu žalovaná neuspokojí z dôvodu, že nemá vedomosť o vzniku tejto ujmy, tvrdenie v žiadosti nepovažuje za hodnoverné a jednoznačne osvedčujúce vznik tohto nároku a napokon výška tejto náhrady môže byť určená jedine voľnou úvahou súdu.

14. Lekárske správy žalobcu zo dňa 01.08.2023, 30.06.2023, 03.05.2023, 07.03.2023, 12.01.2023, 30.11.2022, 26.10.2022, 12.09.2022, 21.07.2022, 27.06.2022, 04.05.2022, 29.03.2022, 01.03.2022, 28.01.2022, 08.12.2021, 08.11.2021, 06.10.2021, 07.09.2021, 05.08.2021, 15.07.2021, 25.06.2021, 04.06.2021 preukazujú riešenie zdravotného problému žalobcu u psychiatra. Lekárske správy žalobcu zo dňa 13.07.2021, 17.09.2021 a 31.05.2022 preukazujú riešenie zdravotného problému žalobcu u klinického psychológa a psychoterapeuta.

Lekárske správy zo dňa 22.05.2018, 02.10.2018, 18.02.2019, 02.10.2019 preukazujú psychologické vyšetrenie žalobcu u psychoterapeuta G. O. C. E. V.,

Lekárska správa zo dňa 18.12.2024 preukazuje riešenie zdravotného problému žalobcu u psychiatra.

15. Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície v Trenčíne ČVS: ORP-298/2-VYS-TN-2018 zo dňa 27.06.2018 bolo zistené, že na základe námietky žalobcu proti vyšetrovateľovi PZ S. B. T. U. sa vyšetrovateľ nevylučuje z vykonávania úkonov trestného konania. Z uznesenia Krajského riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície ČVS: KRP-3/1-VYS-TN-2019 zo dňa 13.05.2019 bolo zistené, že na základe námietky žalobcu proti vyšetrovateľovi PZ kpt. B. T. U. sa vyšetrovateľ nevylučuje z vykonávania úkonov trestného konania.

16. Žalobca pri výsluchu uviedol, že od roku 2000 bol takmer 10 – 100x bol vypovedať. Všetkých výsluchov sa zúčastňoval. Generálna prokuratúra mu oznámila, že budú konať. Mala všetky dôkazy,

avšak nič nespravila. Je to jeho účelové kriminalizovanie, ktoré bolo tendenčné a bolo vykonávané generálnou prokuratúrou, ktorá dovolila, aby bol v 10kách prípadoch trestne stíhaný. Dopustila, aby sa udialo to, čo bolo potom popísané v D.. Poukázal na konanie sp.zn. 8Tk/2/2014. Tam boli všetky dôkazy, ktoré preukazovali, že boli na ňom páchané trestné činy gangom B.. Bol zadržaný v deň, keď vypovedal, že som bol ohrozený na živote F. H.. Bol obvinený za trestný čin ohovárania B. B.. Nedovoliť mu ani zavolať advokátovi. Odpratali ho do CPZ. Boli to hodiny. Povedali mu, že si nemal otvárať hubu na B.. Je paradoxné, že ho nikto nechcel zastupovať. Bojoval sám. Prepustili ho a trestné stíhanie pokračovalo. Boli to 10ky výsluchov. Za jeden deň mával aj tri výsluchy. Dostal aj pokutu za nedostavenie sa. Trestné stíhanie bolo zastavené, následne bolo vznesené ďalšie obvinenie. Je preukázané, že K. dva mesiace „masirovali“, utýrali, vyhrážali sa smrťou jeho malej dcéry, preto sa to obrátilo proti nemu. Táto trauma mu spôsobila aj tetániu. Teraz má jatriť to všetko čo sa mu spôsobilo. Toto trvalo dovtedy, kým sa neobjavila D., až potom sa ľady prelomili. B. mu dala aj plombu na majetok. Generálna prokuratúra mala všetky dôkazy, ale nekonala. Malo to dopad na celú jeho rodinu. B. tvrdila, že jej strpčoval život. Nikto mu neveril, meno mal katastrofálne. Teraz nie je trestaný, ale meno má pošpinené. Generálna prokuratúra mala vedomosť aj o sudcovi P.. Bol to B. sudca. Nič sa však zo strany Generálnej prokuratúry nevykonalo. Už v roku 2010 generálna prokuratúra vedela, že B. zobrala úplatok, ale všetko sa ututľalo. Jeho rodina bola celý čas terorizovaná. To nie je hodné ani tých 34 000 eur. To čo sa dialo, dialo sa na základe šikanovania mocou. Mal odposluch aj na dom. Jeho vyšetrovania neboli štandardné. Nechce sa celý život cítiť ako obeť.

Všetci sa ho pýtali, prečo sa pustil do boja. Reakcie boli rôzne. Najhoršie to bolo v podnikaní. Mal hotel a reštauráciu. Veľa akcií sa zrušilo, lebo ľudia boli zmätení. Problémy nastali aj v rodine. Manželka odišla zo spoločnej domácnosti. Ona niekoľkokrát odišla, lebo nechcela zažívať túto situáciu. Syn sa rozišiel s priateľkou, nevie presne kedy a prerušil aj vysokú školu. Mohlo to byť pred rokom 2018 (žalovaný uvádza, že bolo uvedené, že to bolo v roku 2015). Súrodenci mu to vyčítali. Vraveli, že sa ich každý pýta, prečo sa to stalo. Malo to vplyv aj na sestru, ktorá je notárka. Takisto na dcérku v škole. Bolo to hrozné obdobie. Medializácia bola tvrdá.

Po vražde B. a C. a keď generálna prokuratúra dostala video nahrávky o usvedčení B., bolo najbrutálnejšie obdobie. B. plánovala tento útok. Dala ho zatvoriť. Všetko bolo odvysielané – ako ho odvádzajú v putách. Prejavilo sa to hlavne v rokoch 2018, 2019, 2020. Dovtedy to bola skrytá medializácia, ale potom bolo všetko odvysielané. Začalo sa to 15. mája, potom to bolo denne medializované. Trvalo to až do doby, keď B. urobila vyhlásenie, že odstupuje. Toto celé obdobie ho zlikvidovalo ako finančne tak aj osobne. Asi dva roky sa trápil, nevedel, čo mu zdravotne je. Aj na pojednávaníach sa stalo, že odpadol. Potom mu zistili tetániu. Bolo to niekedy v roku 2019 alebo 2020. Odvtedy navštevuje psychológa aj psychiatra.

17. Z obsahu spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 21C/27/2021 bolo zistené, že žalobca si žalobou uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v sume 31 150,00 eur s úrokom z omeškania 5 % od 01.02.2021 do zaplatenia, spôsobenej pri výkone verejnej moci v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá bola žalobcovi spôsobená nezákonným trestným stíhaním žalobcu a nezákonnými rozhodnutiami príslušného vyšetrovateľa a prokurátora v trestnom konaní nezákonným uznesením o vznesení obvinenia v spojení s nezákonným zamietnutím sťažnosti žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia a nezákonným podaním obžaloby na žalobcu. Škoda mala byť spôsobená trestným stíhaním na základe uznesenia Prezídia Policajného zboru, Národná kriminálna agentúra, Národná protikorupčná jednotka, expozitúra Západ, pod ČVS: PPZ-1055/NKA-PK-ZA-2014 zo dňa 27.07.2015, ktorým bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie žalobcovi pre prečin krivé obvinenie podľa § 345 ods. 1 TZ a prečin ohováranie podľa § 373 ods. 1 TZ. Uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3T/22/2017-1001 zo dňa 30.10.2019 bola vec postúpená na prejednanie Okresnému úradu Považská Bystrica do priestupkového konania, pretože výsledky konania preukazujú, že skutok by mal byť prejednaný ako priestupok. Následne bola vec Okresným úradom Považská Bystrica odložená z dôvodu, že došlé oznámenie neodôvodňovalo začatie konania o priestupku. Okresný súd Trenčín v spore rozhodol rozsudkom č.k. 21C/27/2021-196 zo dňa 20.10.2022, ktorým súd žalobu zamietol a voči ktorému podal žalobca odvolanie. Konanie je vedené na Krajskom súde v Trenčíne.

18. Z obsahu spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 17C/1/2023 bolo zistené, že žalobca si žalobou uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v sume 32 300 eur s úrokom z omeškania 5 % od 16.09.2022 do zaplatenia, spôsobenej pri výkone verejnej moci v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá bola žalobcovi spôsobená nezákonným trestným stíhaním žalobcu a nezákonnými rozhodnutiami príslušného vyšetrovateľa a prokurátora v trestnom konaní nezákonným uznesením o vznesení obvinenia v spojení s nezákonným zamietnutím sťažnosti žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia

a nezákonným podaním obžaloby na žalobcu. Škoda mala byť spôsobená trestným stíhaním na základe uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne ČVS: ORP-1318/2-OVK-TN-2004 zo dňa 07.01.2006, ktorým bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie žalobcovi pre prečin krivé obvinenie podľa § 174 ods. 1, ods. 2 TZ účinného v čase spáchania skutku. Uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 5Nt/61/2017-198 zo dňa 19.10.2020 bola povolená obnova konania vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 1T/29/2010 a súčasne bol zrušený rozsudok Okresného súdu Nitra sp.zn. 1T/29/2010 zo dňa 15.10.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 1To/52/2014 zo dňa 03.12.2014 a vec bola vrátená do prípravného konania. Uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín č.k. 2 Pv 672/20/3309-43 zo dňa 27.12.2021 bolo trestné stíhanie voči žalobcovi zastavené, lebo skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Rozsudkom sp.zn. 17C/1/2023 zo dňa 25.06.2024 súd priznal žalobcovi nemajetkovú ujmu 10 000 eur s príslušenstvom. Rozsudok doposiaľ nie je právoplatný.

19. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohládávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

20. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

21. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

22. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej aj ako „zák.č. 514/2003 Z.z.“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

23. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

24. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre prokuratúru tvoria tieto štátne orgány: a) generálna prokuratúra, ktorej osobitnou súčasťou s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky je Úrad špeciálnej prokuratúry (§ 55b až 55l), b) krajské prokuratúry, c) okresné prokuratúry.

25. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

26. Podľa § 6 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

27. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

28. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

29. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

30. Podľa § 17 ods. 3, ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v aktuálne účinnom znení, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

31. Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody.

32. Podľa § 25 ods.1 zák. č. 514/2003 Z.z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

33. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 ods.1 nar. vlády č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Po zistení podstatného skutkového stavu, na ktorý súd aplikoval vyššie citované ustanovenia právnych predpisov, súd vec právne posúdil nasledovne:

36. Pasívna legitimácia žalovanej je daná podľa § 4 ods. 1 písm. f) v spojení s § 3 zákona č. 514/2003 Z.z., keď štát, v ktorého mene koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánom prokuratúry pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

37. Súd konštatuje, že Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 11Co/25/2024-318 zo dňa 21.08.2024 dospel k zhodnému záveru ako súd prvej inštancie v zrušenom rozsudku, že žalobca preukázal vznik nemajetkovej ujmy. Preto súd uvedie stručné odôvodnenie nároku žalobcu na nemajetkovú ujmu a bude sa zaoberať intenzitou zásahov nezákonného trestného stíhania do zložiek života žalobcu, ktorá priamo ovplyvňuje výšku zadosťučinenia.

38. Súd konštatuje, že nárok žalobcu uplatnený žalobou bol riadne predbežne prerokovaný. Žalobca podal u žalovanej žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 13.06.2021. Žalovaná žiadosť prerokovala a listom zo dňa 06.12.2021 oznámila žalobcovi, že uplatnený nárok neuspokojí ani čiastočne. Svoju odpoveď odôvodnila tým, že uplatnená majetková ujma nie je v príčinnej

súvislosti s uplatneným právnym titulom náhrady škody a nemajetková ujma môže byť určená jedine voľnou úvahou súdu. Právnym titulom náhrady škody (ako to žalobca uvádza v odseku 3.7 žiadosti) je uznesenie Krajského riaditeľstva PZ, ČVS: KRP-3/1-VYS-TN-2019 zo dňa 09.04.2019 (2/ uznesenie o vznesení obvinenia), voči ktorému bola sťažnosť žalobcu zamietnutá a následne bolo trestné stíhanie voči žalobcovi uznesením Okresnej prokuratúry Dunajská Streda o zastavení trestného stíhania sp. zn. 2 Pv 382/18/2201-92 zo dňa 16.02.2021 zastavené dôvodiac, že skutky kladené mu za vinu nie sú trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.02.2021. Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku je čo do obsahu prakticky zhodná s podanou žalobou, prerokované tak boli všetky čiastkové nároky uplatnené žalobou v tomto konaní, v rovnakom rozsahu, v akom sú aj žalované. Bola preto splnená podmienka vyžadovaná podľa § 5, § 6, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1 a § 17 ods. 5 citovaného zákona.

39. Zákon č. 514/2003 Z.z. upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri jej výkone, ak sú splnené podmienky zodpovednosti podľa tohto zákona. Vznik zodpovednosti štátu predpokladá: a/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup, b/existenciu škody, c/ príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a existenciou škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci má povahu objektívnej zodpovednosti, t.j. zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Zákon nepozná ani žiadny liberačný dôvod, na základe ktorého by bolo možné sa tejto zodpovednosti zbaviť. Základnou podmienkou zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je okolnosť, že toto rozhodnutie bolo príslušným orgánom zrušené pre nezákonnosť. Aj v tomto prípade však treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nezákonným zásahom štátu bola odčinená.

40. Titul, z ktorého je nemajetková ujma žalobcom uplatňovaná, žalovaná nerozporuje, avšak súd pre úplnosť uvádza, že základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Zb. je zrušenie právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, a to pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré bolo zastavené, treba hľadať nielen v ustanovení čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v čl. 1 ods. 1 tohto základného zákona, teda v princípoch materiálneho právného štátu, pričom nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4 M Cdo 15/2009). Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením, sa judikatúrou súdov považuje za špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Zb., ktorý sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. V zmysle § 17 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nemajetková ujma v peniazoch sa uhrádza poškodenému iba v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a zároveň, ak nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Preto sa súd zaoberal tým, či v danom prípade iba samotné konštatovanie porušenia práva je dostatočným zadosťučinením. Súd po tomto posúdení má za to, že ujmu, ktorú utrpel žalobca, nie je možné dobre uspokojiť inak, ako priznaním nemajetkovej ujmy. V tomto prípade ide o dokonanú skutočnosť, ktorou vznikla žalobcovi aj nemajetková ujma, a ktorú nie je možné dodatočne eliminovať, teda vrátiť späť predošlý stav, kedy žalobca nebol trestne stíhaný. Iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je podľa názoru súdu s prihliadnutím na okolnosti trestného stíhania a dĺžku trestného stíhania dostatočným zadosťučinením. Preto rozhodol o priznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi.

41. Po posúdení žaloby žalobcu a jeho argumentácie súd zistil, že žalobca sa domáha odškodnenia za nemajetkovú ujmu, ktorú utrpel v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím jednak v rodinnom, pracovnom a občianskom živote. Každú z uvedených újm súd posudzoval podľa kritérií uvedených v § 17 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Prihliadal na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

42. Žalobca si v tomto konaní uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v sume 31 150 eur. Zo sumy uplatnenej žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. žalovaná neposkytla žalobcovi žiadne plnenie.

43. Každé trestné konanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého sa síce do okamihu právoplatnosti meritórneho rozhodnutia prihliada ako na nevinného, ale už samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti. Je teda zrejmé, že každá fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, medzi inými aj na ochranu pred zásahom do jej občianskej cti. Toto právo je nescudziteľné a neprevoditeľné. Ide o absolútne právo, ktoré pôsobí proti každému. Každý musí toto právo rešpektovať. Túto ochranu požíva fyzická osoba dokonca aj po svojej smrti. Občianska česť patrí k významným právnym, ale aj neprávnyim hodnotám, má vplyv na plnohodnotný život fyzickej osoby a jej každodennú realitu. Táto hodnota je v podstate nevyčísliteľná, je nehmotná a mnohokrát je vzácnejšia ako hmotné zabezpečenie fyzickej osoby. Predstavuje aj základný predpoklad pre riadne fungovanie v spoločnosti, rodine, zamestnaní a pod. Je takisto nepopierateľné, že jej hodnota je takisto subjektívna, podľa osobnostného založenia a preferencií poškodeného a má rôznu hodnotu v porovnaní k iným statkom (hmotným i nehmotným). Je potrebné zdôrazniť, že na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ukážu ich predpoklady ako mylné a nesprávne. Ak má byť jednotlivec povinný sa takýmto úkonom vôbec podrobiť, musí v právnom štáte existovať garancia, že v prípade preukázania, že trestnú činnosť nespáchal, dostane sa mu odškodnenia za všetky úkony, ktorým bol zo strany štátu podrobený (v súvislosti s uvedeným porovnaj ÚS ČR, nález sp.zn. I.ÚS 554/04 z 31.3.2005).

44. Trestné stíhanie súd hodnotí ako neoprávnený zásah do života žalobcu, pretože tieto skutočnosti vytvorili negatívny obraz spoločnosti o žalobcovi, ktorý vyvolal u neho ujmu na osobnostných právach, a to znížením jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, ktorú ujmu by ako závažnú pociťoval každý na jeho mieste. Trestné konanie bolo vo vzťahu k žalobcovi v danom prípade vedené 682 dní (1 rok, 10 mesiacov, 1 týždeň), a to od 09.04.2019 do 19.02.2021, pričom existuje kauzálna príčinná súvislosť spájajúca vznik nemajetkovej ujmy žalobcu a nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci. Samotným trestným konaním je nezákonne stíhanej osobe spôsobovaná imateriálna ujma vo forme nedôvodného zahanbenia s výrazne ostrakizujúcim účinkom a častokrát radikálne nepriaznivým vplyvom na jeho zdravie. Celková dĺžka konania musí byť pritom posudzovaná odo dňa vznosenia obvinenia voči obvinenému, až do dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 3. októbra 2009 sp.zn. 30Cdo/2742/2009). Súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že nezákonné trestné stíhanie trvalo 799 dní (od 15. mája 2018 do 19. septembra 2018 a potom od 9. apríla 2019 do 16. februára 2021), nakoľko právnym titulom náhrady škody (ako to sám žalobca uvádza v odseku 3.7 žiadosti) je uznesenie Krajského riaditeľstva PZ, ČVS: KRP-3/1-VYS-TN-2019 zo dňa 09.04.2019 (2/ uznesenie o vznesení obvinenia), a preto súd začína obdobie nezákonného trestného stíhania počítať od tohto dňa.

45. Pokiaľ ide o okolnosť samotnej dĺžky konania, v tejto súvislosti súd poukazuje na stanovisko Najvyššieho súdu ČR z 13.4.2011 sp.zn. Cjpn 206/2010, R58/11, zo záverov ktorého vyplýva, že náhrada nemajetkovej ujmy má slúžiť ku kompenzácii stavu právnej neistoty, do ktorej bola osoba v dôsledku neprimeranej dĺžky konania uvedená a v ktorej bola udržovaná. Ide o psychologickú kategóriu, ktorej hĺbka a dosah sú náročne preukázateľné. Uvedené závery sú aplikovateľné v našom právnom poriadku vo vzťahu k § 17 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z. a čl.46 ods. 3 Ústavy SR (v tejto súvislosti porovnaj Vozár, J., a kol. Judikatúra vo veciach nemajetkovej ujmy. Bratislava: Wolters Kluwer s.r.o., 2015, 99-100s.)

46. Súd sa zaoberal i otázkou, či si žalobca trestné stíhanie neprivodil sám. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 1Cz/6/90, publikovaného pod R 35/1991 totiž ten, proti ktorému bolo trestné stíhanie zastavené alebo kto bol oslobodený spod obžaloby, právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia nemá, ak si vznesenie obvinenia zavinil sám a bol oslobodený spod obžaloby alebo proti nemu bolo trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin trestne zodpovedný alebo že mu bola udelená milosť alebo že trestný čin bol amnestovaný. Taktiež podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody nevznikne, ak si osoba väzbu zavinila sama. V tejto veci nebolo vykonaným dokazovaním zistené, že by si žalobca privodil vznesenie obvinenia, obvinený bol za šírenie informácií o korupčnej činnosti. Trestné stíhanie bolo voči žalobcovi

zastavené z dôvodu, že skutok nevykazoval znaky trestného činu, pričom žalobca sa počas celého priebehu trestného stíhania bránil a spáchanie skutku popieral.

47. Súd dospel k záveru, že do života žalobcu došlo k zásahom, ktoré boli dôsledkom predmetného nezákonného rozhodnutia. Je potrebné zobrať do úvahy, že tieto zásahy sa prejavovali v živote žalobcu dlhšie časové obdobie v príčinnej a časovej súvislosti s ďalšími trestnými konaniami. Prvé obvinenie bolo vznesené voči žalobcovi v roku 2006, od kedy boli proti nemu vznesené ďalšie obvinenia (pre nezákonnosť ktorých sa žalobca domáha náhrady škody v iných súdny sporoch – napr. sp.zn. 21C/27/2021, 17C/1/2023, 20C/1/2024) a dané obdobie trvalo až do roku 2021. Súd je toho názoru, že nie je potrebné, aby si žalobca uplatňoval za celé toto obdobie náhradu nemajetkovej ujmy jednou žalobou, ale je možné posudzovať nemajetkovú ujmu a priznať jej náhradu za jednotlivé nezákonné rozhodnutia. Súd preto posudzoval negatívne zásahy trestného stíhania do života žalobcu, ktoré bolo zapríčinené v súvislosti s predmetným nezákonným rozhodnutím, ale aj v sumáre celkového trestného stíhania žalobcu trvajúceho 15 rokov, keď predmetné – v poradí štvrté vznesenie obvinenia voči žalobcovi – tiež prispelo k celkovým negatívnym zásahom nezákonných stíhaní do života žalobcu popri ostatných. Negatívne dopady nezákonných trestných konaní práve preto v prípade žalobcu, keď sú voči nemu opakovane vedené trestné stíhania, ktoré sú v konečnom dôsledku uzavreté ako nezákonné (obdobia 27.07.2015 – 30.10.2019, 07.01.2006 - 27.12.2021, 15.05.2018 – 12.09.2018, 09.04.2019 – 19.02.2021) a ktoré sa časovo prelínajú, je potrebné posudzovať tak, že v čase prebiehajúceho predmetného trestného konania (09.04.2019 – 19.02.2021) tieto už existovali, avšak dôsledkom tohto skúmaného trestného konania sa prehĺbili, resp. boli udržiavané. Preto súd konštatuje príčinnú súvislosť vzniku nemajetkovej ujmy s predmetným nezákonným rozhodnutím (2/ uznesenie o vznesení obvinenia).

48. Žalobca svoj nárok odôvodnil negatívnym ovplyvnením jeho spoločenského postavenia, osobného života, osobitne ťažkým životným obdobím, ktoré spôsobilo aj psychickú ujmu, ktorá vyústila do zdravotných psychických problémov, ktoré vyžadujú návštevy lekára, odsťahovanie sa manželky a dcéry zo spoločnej domácnosti. Žalobca poukazuje aj na zhoršenie postavenia a poškodenie povesti a dobrého mena v rámci podnikania, keď viacero akcií naplánovaných v jeho reštaurácii bolo zo strany klientom zrušených. Taktiež došlo k poškodeniu vzťahov so synom F., s ktorým sa viac ako rok nerozprávali a vzťahy žalobcu s jeho súrodencami, pričom s dvomi zo štyroch dodnes nekomunikuje.

49. Súd doplnil dokazovanie vykonaním opätovného výsluchu žalobcu, v ktorom sa žalobca vyjadril k zásahom predmetného trestného stíhania začatého 09.04.2019 do jeho života. Uviedol, že v danom období pociťoval neustály strach, keď ho predvolávali aj na tri úkony denne. V súvislosti s predmetným trestným stíhaním bol v cele predbežného zadržania 24 hodín. V tejto veci sa mu vyšetrovateľ vyhráždal, že ho môže kedykoľvek zavrieť. Bola tu reálna hrozba, že sa zase dostane do väzby. Denne tľpol, čo ďalšie bude proti nemu vyfabrikované, bol tým psychicky likvidovaný. Po 20 mesačnej kolúznei väzbe z roku 2000 citlivo vnímal, keď na jeho spise v roku 2019 bol červeným nápis Väzba. Z tohto pociťoval strach, úzkosť a vracali sa mu zlé spomienky. Žalobcom uvádzané skutočnosti potvrdila sestra žalobcu C. P., keď pri výsluchu uviedla, že žalobca išiel na nejaký úkon, ale zobrali ho do cely predbežného zadržania. Zároveň potvrdila, že žalobca znášal trestné stíhanie žalobcu zle. Manželka žalobcu C. B. vypovedala, že vzatie žalobcu do cely predbežného zadržania v roku 2019 vnieslo do ich života obrovskú traumú, nakoľko keďže už poznali situáciu, mala strach, že všetko bude opätovne zažívať. Pre manžela to bolo ponižujúce, deprimujúce. Trpel nespavosťou, bol frustrovaný.

V tejto súvislosti sa súd zaoberal aj tvrdenými psychickými problémami žalobcu, ktorý uviedol, že symptómy tetánie mal už dlhodobo. Stalo sa, že odpadol aj doma. Na súde odpadol v roku 2018 a v roku 2019 mu bola diagnostikovaná tetánia a začal sa liečiť. Túto skutočnosť potvrdila aj manželka žalobcu C. B., ktorá uviedla, že žalobca navštevoval aj psychiatrické vyšetrenie a bolo mu diagnostikované posttraumatické ochorenie a tetánia.

50. Bolo preukázané, že dopad trestného konania žalobcu pociťoval v osobnom živote, čo sa týka psychického stavu. Každé trestné konanie totiž negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného. Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, a to tým skôr ak sa jedná o obvinenie nepravdivé (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 25.3.2010 sp.zn. 3 Co 118/2008, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1Co/15/2022 z 07.06.2022). Žalobca bol po vznesení obvinenia dňa 09.04.2019 vystavený stresu, emocionálnej ako aj časovej záťaži. Žalobca zažíval opätovne nepríjemné pocity strachu, že mu bude

obmedzená sloboda (keď bol v cele predbežného zadržania pri prvom obvinení), zúčastňoval sa na výsluchoch a iných úkonoch trestného konania, zažíval frustráciu z opakovaných trestných stíhaní. U žalobcu došlo k zhoršeniu zdravotného stavu, keď sa u neho prejavila tetánia, ťažká depresia, posttraumatická stresová porucha, ktorá si vyžaduje ambulantné a medikamentózne liečenie. Psychoterapeutickú ambulanciu žalobca navštevuje podľa predložených lekárskeho správ (č.l. 372 spisu) od 22.05.2018, pričom vypovedal, že až po dvoch rokoch od prvých symptómov zistil, čím trpí (keď napr. odpadával na pojednávaniach, aj doma). Z lekárskej správy zo dňa 22.05.2018 vyplýva, že žalobca udával katastrofálny stav po tom, ako bol umiestnený do cely predbežného zadržania. mal zistené epizódy veľmi ťažkej depresie s diagnózou posttraumatickej stresovej poruchy, adaptačnej poruchy a neorganickej nespavosti. Na vyšetrení dňa 20.03.2019 u psychoterapeuta bol odkázaný na okamžité psychiatrické vyšetrenie, ktoré začal navštevovať podľa lekárskej správy z č.l. 237 p.v. spisu dňa 04.06.2021, kedy sa podrobil prvému komplexnému psychiatrickému vyšetreniu a bola mu tiež diagnostikovaná trvalá zmena osobnosti po katastrofickom zážitku a nasadená medikamentózna liečba. Zároveň bolo žalobcovi nariadené pokračovať v psychologických sedeniach a pokračovať v psychiatrických vyšetreniach, ktorému sa podroboval podľa lekárskeho správ v rokoch 2021, 2022, 2023 (č.l. 227 – 238 spisu). Žalobcovi boli opakovane predpisované lieky proti úzkosti, antidepresíva, ako Xanas, Lexaurin a ďalšie, ktoré podľa jeho vyjadrenia pravidelne užíva na potlačenie príznakov uvedených ochorení. Je pravdou tvrdenie žalovanej, že v lekárskej správe zo dňa 18.02.2019 (č.l. 372 spisu) sa uvádza, že žaloba mal epizódy ťažkej depresie od roku 2004 aj skôr a v lekárskej správe zo dňa 22.05.2018 sa uvádza, že žalobca sa dlhodobo od roku 2006 lieči z ťažkej depresie, ktorú pociťoval od väzby v roku 2000, avšak podľa názoru súdu bolo uvádzanými lekárskeho správami preukázané, že po traumatickej stresovej udalosti zo dňa 15.05.2018 došlo k výrazným defektom osobnosti, kognitívnych schopností a k silným osobnostným zmenám, s tým, že diagnostikovaná úzkosť bola výraznejšia po anafylaktickom šoku v roku 2019, pričom trvalá zmena osobnosti po tomto katastrofickom zážitku bola diagnostikovaná psychiatrom na prvom komplexnom psychiatrickom vyšetrení žalobcu dňa 04.06.2021. Je pravdou, že pri predmetnom trestnom stíhaní, nebola podaná obžaloba a teda žalobca sa nemusel zúčastňovať stresujúcich pojednávaní, avšak na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že samotné vznesenie obvinenia a následné trestné stíhanie žalobcu od 09.04.2019 prispeli k zhoršeniu nepriaznivého psychického stavu žalobcu (trvajúceho od roku 2000), prehľbovaniu prežitých tráum, keď žalobca opätovne pociťoval úzkosť, strach, napätie, poruchy spánku a vracanie sa nepríjemných spomienok z predchádzajúcich trestných stíhaní.

51. Predmetné trestné stíhanie malo dopady aj v súkromnom živote žalobcu, keď manželka s dcérou a taktiež syn žalobcu opúšťali opakovane spoločnú domácnosť so žalobcom. Bolo to opakovane, aj v roku 2014, 2015 a potom aj v roku 2018, 2019, čo potvrdila pri výsluchu manželka žalobcu C. B., dcéra M. M. B., syn žalobcu F. B. a aj sestra žalobcu C. P. Manželka žalobcu C. B. uviedla, že opustila spoločnú domácnosť, lebo chcela ochrániť deti, u svojho otca v G. sa skrývala a bála sa chodiť na verejnosť. Syn žalobcu F. B. tiež potvrdil, že aj on sa viackrát odsťahoval ku kamarátovi, prespával u známych, bolo to v rokoch 2018, 2019, 2020. Niekedy na týždeň, niekedy na mesiac. V tom čase sa mu naštrbil vzťah so žalobcom. Ako vyplynulo z výpovede oboch detí žalobcu, manželský život žalobcu a jeho manželky bol narušený aj tým, že ich dcéra v obave o opätovné zadržanie žalobcu chodila spať do ich manželskej postele. Syn žalobcu vypovedal, že manželka žalobcu mala pripravený aj návrh na rozvod manželstva so žalobcom. Faktom však je, že nenastal trvalý a hlboký rozvrat ich vzájomného vzťahu, keďže žalobca a jeho manželka sú naďalej manželmi. Výpoveďou dcéry žalobcu bolo potvrdené, že dcéra žalobcu ťažko znášala ubližovanie od spolužiakov v škole, bola atakovaná. V roku 2019 chodila na ZŠ do 9. triedy a potom nastúpila na strednú školu.

52. Taktiež spoločenský život žalobcu a jeho najbližšej rodiny prestal fungovať, čo zhodne uviedli žalobca, jeho manželka a aj jeho deti. Žalobca vypovedal, že nechodil na rodinné stretnutia, svadby ani koncerty, čo bolo aj dôsledkom zhoršených psychických problémov. Verejnosťou bol vnímaný ako zločinec a čelil nepríjemnej pozornosti a nepríjemným otázkam o jeho trestnom stíhaní. Ako vyplynulo z výpovedí syna a dcéry žalobcu, žalobca sa im nemal čas venovať, nemali žiadny spoločenský život, pri každom rodinnom stretnutí riešili len trestné stíhanie, namiesto príjemných vecí, ktoré bežne rodina medzi sebou zdieľa.

Tiež bolo výpoveďou žalobcu a jeho sestry C. P. preukázané, že žalobcov vzťah s tromi súrodencami sa narušil, keď boli po medializácii žalobcu opäť obťažovaní nepríjemnými otázkami, čo vyústilo až do úplnej straty kontaktu medzi žalobcom a dvoma jeho súrodencami. Vzťah udržiava so svojou najmladšou sestrou C. P., ktorá ho počas trestných stíhaní podporovala.

53. Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že predmetné trestné stíhanie žalobcu malo negatívny dopad na jeho súkromný život v tom zmysle, že aj po začatí tohto trestného stíhania sa opakovalo opúšťanie spoločnej domácnosti so žalobcom jeho manželkou a deťmi, trestné stíhanie malo negatívny vplyv aj na trávenie času žalobcu s manželkou, deťmi, kvalitu takéhoto trávenia času s poukazom na zhoršené psychické problémy žalobcu, strach celej rodiny ohľadom ďalšieho vývoja stíhania žalobcu a tiež spoločenský život žalobcu a jeho rodiny, keď sa z uvedených dôvodov nezúčastňovali spoločenských akcií.

Súd súhlasí s tým, že medializácia trestného stíhania umocnila nemajetkovú ujmu žalobcu, keď následok v podobe poškodenia dobrého mena celoštátnou medializáciou predmetnej trestnej veci je teda v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním žalobcu. Závažnosť ujmy na cti a dobrom mene žalobcu je vyššia oproti situácii, ak by sa trestné stíhanie žalobcu dostalo do povedomia ľudí len na úrovni regiónu mesta, prípadne okresu (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 3942/2016 zo dňa 28.8.2018, nález Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. I. ÚS 1029/21).

K medializácii a vzťahom v rodine, so súrodencami a kamarátmi je však potrebné uviesť, že mimoriadny význam má v tomto smere prezumpcia neviny a najmä jej náležité vnímanie. Významne obmedzuje negatívny dopad samotného trestného stíhania na povesť a vnímanie stíhanej osoby jej okolím. Ak je napriek tomu obvinený vnímaný okolím negatívne len pre prebiehajúce trestné stíhanie, je to významnou mierou chybou tohto okolia, ktorému nie je princíp prezumpcie neviny dostatočne vlastný. Náhrady nemajetkovej ujmy priznávané "len pre stíhanie nevedúce k odsúdeniu" pritom osvojovanie si správneho vnímania prezumpcie neviny v spoločnosti sťažujú. (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/1058/2015 zo dňa 28.09.2016).

54. Negatívne dopady trestného stíhania sa objavili aj v podnikaní žalobcu, keď bez ohľadu na to, v ktorých rokoch došlo ku konkrétnym zrušeniam jednotlivých akcií, ktoré sa mali konať v rámci podnikania žalobcu, opakované trestné stíhanie žalobcu má za jasný dôsledok poškodenie jeho povesti a mena v podnikateľskej sfére, čo sa zhoršilo medializáciou zatknutia žalobcu dňa 15.05.2018 vo veľkom rozsahu. Manželka žalobcu, ktorá u žalobcu pracovala, tiež potvrdila rušenie akcií po začatí predmetného trestného stíhania, pričom ako vypovedala dennodenne musela vysvetľovať klientom vzniknutú situáciu a odpovedať na ich otázky a pociťovala negatívny postoj klientov.

Ako uviedla žalovaná, žalobca vypovedal v priebehu konania vedeného pod sp.zn. 21C/27/2021, že v súvislosti s trestnými stíhaniami dochádzalo k rušeniu akcií v jeho podniku, pričom situácia sa stabilizovala v roku 2018. Taktiež mal súd za preukázané, že žalobca naďalej pokračuje v podnikaní v oblasti gastronómie.

Súd na základe uvedeného uznáva, že začatie ďalšieho trestného stíhania malo negatívny dopad na podnikanie žalobcu (strata zisku), že došlo k rušeniu akcií klientmi, ktorí z dôvodu medializácie trestného stíhania žalobcu vnímali ako zločincov, avšak iba v prípade, ak by žalobca v dôsledku trestného stíhania musel ukončiť podnikateľskú činnosť, bolo by možné skonštatovať vážny zásah trestného stíhania do pracovného života žalobcu.

55. Žalobca odôvodňoval vážny zásah predmetného trestného stíhania do svojho života aj tým, že sa mu mal vyšetrovateľ C. B. U. počas trestného stíhania vyhrážať. Bolo preukázané, že počas trestného stíhania podával žalobca na vyšetrovateľa C. B. U. námietky a žiadal jeho vylúčenie z vykonávania úkonov trestného konania. Syn žalobcu F. B. vypovedal, že má vedomosť o tom, že keď bol žalobca na výsluchu v inom trestnom konaní na kriminálnej polícii, odtiaľ ho C. B. U. odviezol do inej kancelárie za účelom výpovede v inej trestnej veci. Pri tejto výpovedi však žalobcovi nebolo umožnené, aby ho zastupoval právny zástupca. Z osobných skúseností vie o výsluchoch, ktoré viedol C. B. U., povedať, že tieto výsluchy viedol vždy účelovo bez akejkolvek nestrannosti. Odmietal zaprotokolovať podstatné skutočnosti, na čo ho svedok viackrát upozornil, účelne vyrušoval aj pri čítaní zápisnice o výsluchu.

Skutočnosti uvádzané žalobcom a svedkom – synom žalobcu nemal súd za preukázané. Na návrh žalovanej súd vypočul C. B. U., ktorý pôsobil ako vyšetrovateľ počas predmetného trestného stíhania, ktorý počas výpovede na pojednávaní poprel uvádzané skutočnosti a tvrdenia žalobcu razantne odmietal. Iným hodnoverným spôsobom žalobca tvrdené skutočnosti nepreukázal.

56. Trestné stíhanie nepochybne predstavuje obmedzenie súhrnu osobnostných práv poškodeného a znamená už samé o sebe pre poškodeného určitú imateriálnu ujmu. Žalobca vykonaným dokazovaním preukázal vznik nemajetkovej ujmy v príčinnej súvislosti s predmetným trestným stíhaním. Negatívne dopady trestného stíhania odôvodňujú názor, že zadosťučinenie v podobe morálnej satisfakcie nie je

dostatočne účinným a efektívnym prostriedkom na vyváženie, či zmiernenie tejto vznikutej ujmy. Je nepochybné, že trestné stíhanie voči žalobcovi trvajúce od roku 2006, v rámci ktorého obdobia bolo vedené aj predmetné nezákonné trestné stíhanie v období od 09.04.2019 do 19.02.2021, spôsobilo žalobcovi ťaživú životnú situáciu so zdravotnými problémami. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky na priznanie nároku zo zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri jej výkone, a to nezákonné rozhodnutie, existencia škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím existenciou škody.

Súd tak mal preukázaný negatívny zásah a dopad predmetného trestného stíhania na život, dôstojnosť, integritu a osobnosť žalobcu, keď mal preukázané zhoršenie nepriaznivého psychického stavu žalobcu, spôsobené opätovným prežívaním strachu o osobnú slobodu, zvýšením úzkosti s tým spojeným dopadom na spoločenský a rodinný život žalobcu.

57. Súd pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy okrem zákonom stanovených kritérií uvedených v § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. bral za rozhodujúce tiež povahu trestnej veci, vzhľadom na druh a závažnosť trestného činu, pre ktoré bolo trestné stíhanie vedené (pokračovací prečin ohovárania v súbehu s pokračovacím zločinom krivého obvinenia a účastníctvo na prečine ohovárania v súbehu s pokračovacím zločinom krivého obvinenia), od ktorých sa tiež odvíja intenzita, s akou osoba poškodená nezákonným trestným stíhaním je negatívne vnímaná okolím. Rovnako tiež zohľadnil hrozbu a potenciálny rozsah trestného postihu (až na päť rokov), od ktorého sa odvíja subjektívny pocit neistoty na strane osoby poškodenej nezákonným trestným stíhaním, skutočnosť, že žalobca bol stíhaný na slobode, vo veci nebola podaná obžaloba a žalobca sa tak nemusel zúčastňovať súdnych pojednávaní. Napokon súd tiež zohľadnil pri výške nemajetkovej ujmy okolnosti, ktoré viedli k vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi, tiež dĺžku konania a dôvod zastavenia trestného stíhania. Je pritom potrebné zdôrazniť, že zastavenie trestného stíhania záviselo od vyhodnotenia vykonaných dôkazov a k zastaveniu došlo z dôvodu, že nebolo jednoznačne preukázaná objektívna stránka skutkovej podstaty trestných činov ohovárania a krivého obvinenia a nebola preukázaná ani subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu ohovárania ani krivého obvinenia.

58. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/171/2005 zo dňa 27.04.2006 nemožno priznávať neprimerané či dokonca tak premrštené sumy, ktoré by vo svojich dôsledkoch viedli k bezdôvodnému obohacovaniu sa a ktoré by napríklad pri porovnaní „odškodnenia“ zásahu do práva na ochranu osobnosti s „odškodňovaním“ zásahov do iných základných práv zaručených Ústavou Slovenskej republiky mohli niektoré ujmy na iných základných právach (napríklad ujmy na zdraví či dokonca živote) bagatelizovať. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo 37/2012 zo dňa 30.9.2012 skonštatoval, že je súd povinný vo svojom rozhodnutí zdôvodniť a vyrovnať sa s relevantnými argumentmi účastníka o neprimeranosti odškodnenia aj s prihliadnutím na rozsah odškodnenia v iných, prejednávanej veci obdobných veciach. Súd zohľadnil aj judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej náhrada nemajetkovej ujmy v obdobných prípadoch musí byť rozumne primeraná utrpenej ujme na povesti (napr. rozsudok ESĽP vo veci Tolstoy Miloslavsky v. Spojené kráľovstvo), výška náhrady v konkrétnom prípade musí zohľadňovať výšku náhrady priznávanej vnútroštátnymi súdmi v iných prípadoch týkajúcich sa poškodenia dobrej povesti (rozsudky ESĽP vo veci Público - Comunicação Social, S. A. v. Portugalsko, vo veci Winkler proti Slovenskej republike zo dňa 17.7.2012). Podľa uvedenej judikatúry súd zohľadnil aj iné právne predpisy slovenského právneho poriadku, upravujúce odškodnenie obetí trestných činov.

59. Súd porovnal aj náhradu nemajetkovej ujmy priznanú v iných obdobných prípadoch titulom nezákonného rozhodnutia, keď vznesené obvinenie sa nepotvrdilo a obvinený bol spod obžaloby oslobodený, prihliadajúc na okolnosti prípadu, povahu, závažnosť trestného činu, dĺžku trestného stíhania, doterajší život obvineného, závažnosť vznikutej ujmy, závažnosť následkov v súkromnom živote, spoločenskom uplatnení. Napr. rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 14C/54/2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6Co/16/2023 bola žalobcovi priznaná nemajetková ujma 1000 eur za 6 rokov trvajúce trestné stíhanie, rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 27C/33/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/46/2024 bola žalobcovi priznaná nemajetková ujma 4000 eur za 5 rokov vedené trestné stíhanie, rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 27C/2/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/31/2023 bola žalobkyňi priznaná nemajetková ujma 5000 eur za viac ako 5 rokov vedené trestné stíhanie, keď žalobkyňa ako lekárka stíhaná za usmrtenie pacienta, predtým netrestaná, mala psychické následky, bez výrazne negatívneho vplyvu na povesť a výkon lekárskeho povolania. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co 141/2019 zo dňa 26.5.2020 bola žalobcovi priznaná náhrada

nemajetkovej ujmy 5000 eur za nezákonné trestné stíhanie v trvaní 77 mesiacov, teda 6 rokov a 5 mesiacov (t.j.780 eur za každý rok trestného stíhania) pre zločiny sprenevery a porušovania služobných povinností v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 213 ods. 1, 2 písm. d), ods. 3 a § 411 ods. 2, 3 písm. a) Tr. zákona, pričom mu hrozil nepodmienečný trest odňatia slobody 5 až 10 rokov a trestný čin mal byť spáchaný v súvislosti s výkonom jeho povolania.

60. Vychádzajúc tak z vyššie uvedených úvah a zistení, posúdiac tak komplexne intenzitu zásahov do súkromnej sféry žalobcu, súd konštatuje, že nemajetková ujma uplatnená žalobcom je neprimeraná (aj vzhľadom na to, že porovnateľnú sumu uplatňuje aj v ostatných konaniach) a ani s prihliadnutím na zistené následky vedeného trestného stíhania uplatnená výška nemajetkovej ujmy nemôže obstať. Navyše súd uvádza, že aj ostatnými žalobami si žalobca uplatnil porovnateľnú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 30 000 eur, pričom nemožno porovnať predmetné trestné stíhanie s trestným stíhaním trvajúcim 15 rokov (2006 – 2021, napr. rozsudkom vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín sp.zn. 20C/1/2024 bola žalobcovi priznaná nemajetková ujma za 2 041 dní (od 12.7.2000 do 14.5.2004 a potom od 6.10.2020 do 14.7.2022) s väzbou od 12.7.2000 do 13.3.2002 (t. j. 609 dní) suma 15 792,15 eur – rozsudok doposiaľ nie je právoplatný). Nemajetková ujma má byť spravodlivým, rozumným a primeraným odškodnením následkov a toto platí tak v rovine medzi fyzickými osobami navzájom, ale aj vo vzťahu k štátu. Súd teda dospel k názoru, že je potrebné čiastočne žalobe na náhradu nemajetkovej ujmy vyhovieť a kompenzovať trestné stíhanie žalobcu, ktoré ovplyvnilo najmä jeho súkromný život (rodinné a sociálne vzťahy) a malo vplyv na jeho psychické a fyzické zdravie.

61. Trestné stíhanie v danom prípade trvalo 682 dní (1 rok, 10 mesiacov, 1 týždeň), a to od 09.04.2019 do 19.02.2021, pričom v súvislosti s predmetným trestným stíhaním bol žalobca stíhaný na slobode. Žalobca bol nútený sa podrobiť úkonom vykonávaným počas trestného stíhania na úkor jeho času, ktorý mohol venovať rodine a podnikateľskej činnosti, výrazný negatívny vplyv malo predmetné trestné stíhanie aj na spoločenský život žalobcu. Negatívny dopad na jeho súkromný, pracovný aj spoločenský život mala najmä medializácia prípadu na celoštátnej úrovni, čím došlo k poškodeniu povesti a dobrého mena žalobcu. Odôvodnený strach z prebiehajúceho trestného stíhania (pri poznatkoch o jeho priebehu z predchádzajúcich trestných stíhaní a jeho dopadu na život) mal výrazný vplyv na jeho duševný stav, keď došlo k diagnostikovaniu trvalej zmeny osobnosti po vznesení obvinenia a nasadení medikamentózneho liečby psychiatrom a na jeho rodinný život, keď jeho manželka a deti opakovane opúšťali spoločnú domácnosť, kedy bol žalobca ochudobnený o spoločný život s manželkou a deťmi, čo viedlo k naštreniu vzťahov medzi nimi, k naštreniu celkovej dôvery v týchto vzťahoch, pričom k úplnému narušeniu manželského života, t.j. rozvodu manželstva nedošlo. U žalobcu nedošlo k výrazným zásahom do pracovného života, nakoľko žalobca ďalej pokračuje v podnikateľskej činnosti.

62. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že žalobca by mal byť za nezákonné vedenie trestného stíhania odškodnený sumou 5000 eur (čo predstavuje 227,27 eur za mesiac nezákonného trestného stíhania bez väzobného stíhania, t.j. 7,33 eur za deň), pričom súd prihliadol aj na povahu trestného činu, zo spáchania ktorého bol žalobca obvinený - pokračovací prečin ohovárania v súbehu s pokračovacím zločinom krivého obvinenia, účastníctvo na prečine ohovárania v súbehu so zločinom krivého obvinenia formou návodu, dĺžku trestného stíhania a skutočnosti, že v dôsledku predmetného trestného stíhania po túto dobu žalobca musel znášať psychickú záťaž, obavu z trestu, ktorý mu hrozil, obavu z reakcie jeho rodiny alebo širšieho okruhu ľudí, či venovať čas a energiu svojej obhajobe. Čas, ktorý žalobca venoval trestnému stíhaniu, mohol stráviť s rodinou alebo podnikaniu. Veľký dôraz kladie súd na výrazný zásah predmetného trestného stíhania na žalobcu, keď po držaní žalobcu v cele predbežného zadržania, následného zrušenia obvinenia a opätovného vznesenia obvinenia, bola žalobcovi diagnostikovaná trvalá zmena osobnosti po traumatickom zážitku a zhoršenie psychického zdravotného stavu žalobcu s nasadením medikamentózneho liečby.

Výška priznanej náhrady je výsledkom súdnej úvahy. Nejde o žiadny exaktný matematický výpočet, ale o objektívne uváženie toho, aká výška náhrady je v okolnostiach prípadu žalobcu spravodlivá. Táto suma sa javí ako primeraná a spravodlivá náhrada za ujmu spôsobenú osobe žalobcovi vedením trestného stíhania, ktoré musel strpieť. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca nebol vo veci obžalovaný, nezúčastňoval sa teda trestného konania na súde, bol stíhaný na slobode, nevykonával trest odňatia slobody, pričom však je potrebné poukázať na to, že súd zobral do úvahy celoslovenskú medializáciu celého trestného stíhania žalobcu, ktorá predmetným trestným stíhaním (štvrtým v poradí) prehlbovala poškodenie mena žalobcu v spoločenskom živote. S poukazom na celkové psychické zaťaženie žalobcu a jeho rodiny a následné diagnostikované psychické problémy žalobcu zapríčinené predmetným nezákonným

trestným stíhaním sa javí súdu suma odškodnenia vo výške 7,33 eur na deň (celkovo 5000 eur) ako spravodlivé finančné zadosťučinenie za nezákonné trestné stíhanie.

Podľa názoru súdu je takáto výška nemajetkovej ujmy vzhľadom na okolnosti daného prípadu odôvodnená a nevymyká sa bežnej rozhodovacej praxi súdov v obdobných veciach s tým, že súd bral zreteľ aj na maximálnu výšku, ktorú je možné pri odškodňovaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. priznať (päťdesiatnásobok minimálnej mzdy - 26.000 eur, ktorá sa priznáva pri spôsobení smrti osoby ako najzávažnejšiemu a nezvratnému následku). Súd príkladmo poukazuje na porovnateľné prípady a výšku priznanej náhrady nemajetkovej ujmy, napr. vo veci prejednáwanej na Najvyššom súde pod sp.zn. 5 Cdo 4/2018 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za trestné stíhanie a následné oslobodenie spod obžaloby v sume 11 063 eur, vo veci prejednáwanej na Najvyššom súde pod sp.zn. 3Cdo/156/2017 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia v sume 10 000 eur, vo veci prejednáwanej na Najvyššom súde pod sp.zn. 8Cdo/177/2017 bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy za nezákonné uznesenie o vznesení obvinenia a následné oslobodenie spod obžaloby v sume 8500 eur, pričom je potrebné poukázať na to, že v danej veci nedošlo k podaniu obžaloby a následnému súdному trestnému procesu a oslobodeniu spod obžaloby, ale trestné stíhanie bolo zastavené pred podaním obžaloby.

63. Záverom súd uvádza, že k judikátom, na ktoré poukazovali obe sporové strany, v snahe podporiť ich argumentáciu je potrebné uviesť, že je zrejmé, že v tejto oblasti sú súdmi priznávané rôzne výšky náhrad nemajetkovej ujmy. Takýto stav je pochopiteľný a súvisí s jedinečnosťou každého prípadu a od osobného nastavenia konkrétnych sudcov, ktorí v konaniach rozhodujú (či už ide o prvý stupeň, odvolacie konanie, dovolacie konanie alebo aj konanie pred ústavným súdom). Výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy by mala odzrkadľovať snahu o spravodlivé rozhodnutie, ktoré zodpovedá realite a môže byť takto prijímané všeobecne, bez pocitu iba symbolického odškodnenia. Musí zodpovedať predstavám spravodlivosti a slušnosti v danom čase a na danom mieste.

64. Ďalej súd posúdil uplatnený nárok žalobcu na úroky z omeškania. Podľa § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení účinnom, teda účinnom od 01.01.2013), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku na súde. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr. V zmysle uvedeného mohlo nastať omeškania žalovanej v danom prípade dňom 06.12.2021, kedy bolo žalobcovi oznámené definitívne stanovisko žalovanej, že ani čiastočne uspokojí nárok žalobcu na náhradu škody. Preto podľa názoru súdu je potrebné na tento prípad posúdenia dôvodnosti uplatnenia úrokov z omeškania aplikovať § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Úrok z omeškania sa žalobcovi priznáva z priznanej nemajetkovej ujmy s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/339/2021 zo dňa 31.01.2022. Rovnako tak súd poukazuje na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v náleze z 5. decembra 2023 sp.zn. II.ÚS 236/2023 k otázke priznávania úrokov z omeškania pri náhrade takejto nemajetkovej ujmy. Preto súd rozhodol o splnení povinnosti žalovanej zaplatiť z dôvodne uplatnenej nemajetkovej ujmy aj úroky z omeškania a to odo dňa oznámenia, že neuspokojí nárok žalobcu na náhradu škody v sume, ktorá mu podľa rozsudku patrí, teda odo dňa 06.12.2021. V deň omeškania bola výška úrokov z omeškania 5 % ročne, určená na základe § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto súd rozhodol o splnení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5000 eur od 06.12.2021 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol (nad prisúdenú sumu). Lehotu na splnenie povinnosti súd predĺžil žalovanej podľa § 232 ods. 3 C.s.p. na 30 dní od právoplatnosti rozsudku z dôvodu naviazania rozpočtu žalovanej na štátnu pokladnicu.

65. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

66. O náhrade trov konania rozhodol súd s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/339/2021 zo dňa 31.01.2022 podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. Za základ požadovanej výšky nároku na náhradu nemajetkovej ujmy sa bude považovať výška prisúdeného plnenia, v konkrétosti tejto veci suma 5000

eur, ku ktorej sa pripočíta výška nároku uplatňovaná žalobcom na náhradu škody v sume 3107 eur, čo je spolu 8107 eur (ako nárokované plnenie – základ pre výpočet pomeru úspechu) a za priznanú je potrebné vychádzať z prisúdenej sumy 5000 eur (5000 eur nemajetková ujma + 0 eur náhrada škody), čo znamená úspech žalobcu v rozsahu 61,68 % a neúspech žalobcu vo výške 38,32 % a vo výsledku čistý úspech žalobcu predstavuje 23,36 %. Žalobca má teda nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v tomto rozsahu, ktorý jej súd priznal. O výške náhrady trov rozhodne súdny úradník uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitosťou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.